

Poesia populara „Balade“ si „Colinde“

culese si corese de D. At. Marianu Marienescu.

Amu totu asteptatu ca dupa esirea Baladeloru — opulu antaiu in literatur'a romana pe campulu poesiei populara — va esi cineva din literatorii romani veterani, cari posiediendu atatu istetimea cuvenita, catu si cunoscintiele recerute, va da o recenziune seu o critica seriósa competita, amesuratu contiesutului acelora. Inse afará de notatiunile facute de on. redactiuni a le foiloru române, publicanduse esirea acelora, in publicu nimicu, s'a desbatutu inse mai multu in cercuri private asupra contiesutului opului aceluia.

La vre-o cateva luni dupa esirea Baladeloru ne presentá D. A. Marienescu, totu de pe campulu poesiei populara, si alu doile tomu sub titlulu „Colinde.“ Telegrafulu romanu le au salutatu acele cu asemene sentimente, cu cari le-au salutatu multi altii, cari sciu apretiui insemnatatea acelor'a pe campulu poesiei a carui-a auctoru e insulu popularu. —

Ce e dreptu durere! sunt unii cari subdusi parte de convingeri individuale, parte de neprecugetarea insemnatatei infasiurate in o asemene intreprindere, cum e intreprinderea Dlui Marienescu, nu o recunosc, si o tractédia ca unu lucru indiferentu, inse o alta parte conscia marimei sentimenteloru poesieloru ce au nascutu, crescutu si s'au invertosiatu su decursulu aloru cente de ani in anim'a si pe budiele poporului; cari surprinsi de graululu fermecatoriu alu unei gente vorbindu-si strane-potiloru sei intemplamentele, spunandu-si patimele si dorerite ce au suferitu de veci de ani, si anu-

merandu-si semnele prin cari si-a esprimatu bucuri'a animei palpitaute, si intristarea peptului infrantu, — saluta cu bracie deschise reversatulu ce aduce mantuirea acelora de peritiuno.

Poesi'a a premersu totudeun'a, la tóte popórele tuturoru ramuriloru sciintiei, fara indoiéla, pentru ca poesí'a e fructulu puterei intipuitóre si alu sentimenteloru, si pentru ca omulu a invetiatu de a se folosi mai de tempuriu cu puterile aceste sufletesci, decatu cu intiepleptiunea. Poporulu romanu indiestratu de natura cu o fantasia vivace, peptulu lui e o comora de sentimente rapitóre, si nu stá neci decatu in urm'a altoru popóre cu produptele urmate de sentimentele acele. — Ceva instinctu indeamna pre ómeni, de a'si vedi in cantece placerele, bucuri'a, intristarea; de a'si esprimá in melodii placute cultulu catra Dieimea ce adorédia, catra eroii cei stimédia, si catra barbatii ce iau onoratu. Acésta insusire a predomnitu si pre poporulu romanu, si o multime de monumente resfirate pe budiele poporului ne dau documentu invederatu despre acea. Dnulu A. M. Marienescu a intreprinsu adunarea monuminteloru acelora, si ne si presenta dóe colonne in „Balade“ si „Colinde“—le ce le-au edatu pene acum.

Ca se ne putemu lamuri in convingerea nóstra despre insemnatatea poesieloru edate de D. Marienescu, e de lipsa de a ne face cunoscuti cu unele impregiurari reductatóre la acele. Eu meditandu asupra acestoru doe producte literare — cari cuprindu locu in adeveru in literatur'a — cugetu, ca am aflatu puntulu de vedere din carele debue a se dejudeca, cugetu ca am aflatu firulu si motivele din cari a plecatu D. Marienescu pe aceasta cariera literara.

Nu voescu s'a scria — vorbindu in intielesu strinsu — o critica. Eu voiu atinge mai alesu despre unele puncte esentiale ale productelor acelora, cari voru fi mai bine cunoscute inaintea on. publicu; — si despre acele de cari s'a tienutu, si are de a se tiené D. Marienescu si pe venitoriu in intreprinderea sa. Acésta cugetu a fire de lipsa pentru ca publiculu romanu se véda ce insemnate are poesi'a populara in visti'a poporului nostru, si acea sa-o pretiuésca si imbratiosiedie dupa meritulu si demnitata ei; éra de alta parte, pentru ca D. Marienescu sa se puna in o stare sigura cu n-treprinderea sa, si s'a devina la convingere, óre bine a inceputu? si póte se propasiésca pe calea acea intra tiermii ce si-au alesu singuru din natura poesiei populare? . . . precum ne spusa in raportulu seu despre poesia populara *).

Intreprinderea D. Marienescu nu e numai individuala, adeca nu purcede numai dela densulu, ci prin ajutoriulu altora, purcede chiaru dela poporu, de órece objetulu intreprinderii sunt ideile si sentimentele poporului din secolu in secolu si pene adi. Pentru acea alta e candu si-ar da Dn. Marienescu versurile sale, si alta e candu le da a le poporului, pentru ca in casulu din taiu apare inaintea nóstra ca un individuu singuratecu, eara in casulu alu doile ca un reprezentatoriu alu unui poporu intregu.

Din acestu punctu de vedere debue dara se pasimu in tóte urmele lui, si déca pasiesce bine, sa-i damu mana de ajutoriu in tóte, si se'lu partinimu cu totii atunci, candu se ostenesce pentru glorificarea numelui romanu; eara de retacesce, se'lu retienemu si indreptamu; pentru ca de ar retaci ar falsificá spiritulu, limb'a si caracterulu poesiei populare, si prin acésta ar falsifica poporulu inaintea nóstra, si inaintea natiunelor culte, cari multu judeca la caracterulu poporului din poesi'a lui populara. In casulu acesta are dreptu poporulu sa-i oprésca continuarea; eara din contra poporulu are datorintia strinsa de ai da in tóte mana de ajutoriu.

O natiune traiésce numai pene atunci ce nu a incetatu a fire cu pietate catra scumpeniile éresite

*) Vedi Fóia pentru minte etc. din anulu curinte Nr. 27.

dela stramosi. Limb'a, datinele, portulu, cantecele, jocurile, si descantaturile sunt acei surceli, cari 'si au nutrementulu din trupina comuna a vietiei unui poporu.

Intreprinderea pentru conservarea acelora aléga pre totu fiulu poporului aceleia, si suplinindu unulu datorintia ce aléga pre toti singuratecii, óre nu se recere o nutritie scumpa, o ingrijire stavera, si o precautiune neinterupta, de voimu crescerea, in florirea, si asigurarea loru?

Eu 'mi descoperu bucuria sincera la productele literarie „Balade“ si „Colinde“ pre cari le privescu ca nescie rezultate favorabile ale intreprinderii Dn. Marienescu; ca sa me lamurescu inse mai apriatu in desfasurarea punctelor esentiale a le opuriloru amintite, lasu se vorbésca D. Marienescu, carele studiindu spiritulu si objetulu poesiei poporului romanu, a descoperitu prin acela un tesauru mare alu romanului, a desvalitu o marire stravechie a stramosiloru, redicandu velulu ce a acoperitu trecutul pe acestu campu, si aducandu la reinviere un spiritu 'naltu, si sentimente nobile romane.

D. Marienescu ne arata in prefatiunea „Baladeloru“ traditiunea nóstra cea mai veche in Dacia pre Argiru si Elen'a (Traianu si Jatagi'a respective Dacia); acésta e carea s'a creatu dupa colonisarea romaniloru in Dacia. Dice mai incolo: „Traditiunile nóstre se intindu in secolu si mai de parte, adeca dela colonisarea nóstra incóce;“ si ne spune inca „ca poporulu romanu are traditiuni si mai vechie ca Argiru si Elena si acele le-au adusu din Italia!“ — Si capetandu „Colindele“ vedemu, ca aceste sunt continuarea traditiunelor vechie, póte ca dupa Argiru si Elena urmédia de locu „Colindele“ ca traditiuni din capetulu secolului I-a intarite si in secolulu al II. si immultite in secolii urmatori, — si cercandu scrutarea D. Marienescu asupra acestora cu tóta acuratata se potu dice: ca sunt fenomenulu spiritualu alu transfigurarei paganismului cu crescinatata.

Eata tempii cei maretu ai traditiunelor romane! eata inceputulu célu bunu alu descoperirii loru! Asia a debuitu se incépa D. Marienescu, ca din secolii mai vechi trecandu prin cei urmatori, culegandu, anticitatile, se devina pene la tempulu de fatia!

D. Marienescu inca si cu inceputulu intreprinderii faci onore poporului romanu inaintea natiunelor straine, acestora le pote dice: „Vedeti poporulu romanu catu fu de lasatu de lume, si totusi a ramasu mai mare decatulu multe alte natiuni prin trecutulu si spiritulu seu“; „aratati traditiuni de 16—18 secolu ca ale poporului romanu, aratati suveniru din Italia de 26 de vecuri!“ — si inca veti mai dice ca acestu poporu e micu?!

Acesta e la ce a inceputu a lucra Dn. Marienescu, si poporulu romanu nu pote fi cu nebagare de sema la intreprinderea tientiata spre inflorirea lui; candu cu o anima neinfranta, cu o mana energiosa s'a aruncatu in afundulu trecutului si a scosu de acolo margaritele literaturii romane.

Dupa aceste ore nu ne este datorintia de an e interesat de intreprinderea Dnui Marienescu, respective de „poesia populara“, atunci, candu vedemu ca alta popore cum se nisuescu cu o ingrijire demna de admiratu pentru adunarea poesiei populare proprie; s'a cautamu numai la vecinii magiari, si vomu vede zelulu loru in acesta privintia. Ioane Erdelyi carele culsa poesiele populare magiare fu ajutat de 156 de literatori magiari si spesele editiunii leau portatu societatea literara Kisfaludiana. — Ore pote-vomu fi cu nepasare, candu vedemu ca D. Marienescu ajutat de putieni si cu aceste doue produse documenta, ca „poesia populara romana“ nu sta nicidecatu mai josu de catu cea magiara, si sta facia cu poesia populara a oricarui poporu.

Noi nu avemu societati literare, cari se curga cu ajutoriu la o asemenea intreprindere nationala, sortea productelor literare a le nostre, recere o imbratiosiare calda si o primire binevenita din partea on. publicu, carele aratanduse indiferentulu catra intreprinderile literare nationale, nutresce si mai tare remanerea nostra in acea privintia, si se despoie pre sine insusi de nutretiulu atatu de pretintitu de alte popore civilisate.

Nu interesu propriu a indemnatu pre D. Marienescu la intreprinderea acesta, ci iubirea propasirei nationale. Acesta arata totu pasiulu intreprinderii sale; venitul „Baladeloru“ lu dede pentru scola romana din Lipova, din venitul „Colindeloru“ deschide concursu pentru alte Balade; si ore on. publicu interesatus'a de productele acele, ca sa'si ajunga D. autoru scopulu? atunci candu oste-

nelele lui sunt necurmte in interesulu comunu, si nu doresce alta remuneratiune, de catu mangaierea ca a facatu, si doresce sa mai faca cate ceva pentru propasirea poporului romanu.

Sa'lu sprijinimu dara cu totii cari suntemu romani, si putemu; nu se recere dela noi ceva ardere ne suportavera, procurarea cartiloru acelora, si latirea acelora intre toti on. cetitori voru aduce fructele oftate, si voru esefptui si pentru D. Marienescu de a 'si ajunge scopulu si cu cele alte colectiuni cele are gata pentru tipariu. —

Poesiele populare edate de D. Marienescu au trasu luarea aminte si a jurnalisticii romane din Principatele vecine, si intre celelalte „Patria“ din Jasi in Nrulu 29 a. c. le recomanda acele; eara Foiletonulu „Albinei Romane“ are pasurile urmatore:

„Romanii chiepati adi la vietia politica au multu de lucru, si in adeveru au inceputu a lucra la temeli'a pe carea are a se radima edificiuulu celu maretiu alu nationalitatei. Unu asemenea edificiu are a se compune din materiale, cari de si diferite, au intra sine o legatura; dreptu acea colucratorii se cuvine sa padiesca un planu bine maturitu, fara care nu s'ar pote spera trainicia si unu succesu fericitu.

De acea toti confaptitorii chiepati la asta inalta insarcinare, sa lucre fie carele in ramulu seu specialu, ca suma producerei tuturoru s'a compuna in fine opulu celu maretiu alu patriei romane.

Una din puterile, cari pene acum a conservatu natiunea romana, este limb'a; ea ne-a condusu si ne-a pastratu prin furtunele grele ale temporiloru barbare, si totu numai limb'a lega intra sine membrii natiei respanditi sub diferite guberne.“

Dreptu acea ca paladiulu celu mai puternicu, s'a conservamu, si sa cultivamu limb'a romana, inca si in privire ca este din cele mai armoniose a le Europei, incatu cei ce se ocupa cu dens'a facu patriei unu servitiu insemnatoriu si merita recunoastintia publica.

Acum cand evenimentele politice in Principatele romane preocupu mai vertosu pre literatorii romani in catu literatur'a a facatu locu diplomatiei, suntem datori a multiepi Dnui Marienescu pentru publicarea versuriloru romane populare, cari cu acorduri

Дар' зчидереа че фъкъѣ ераѣ съ о пльгескѣ фбрте зржтѣ; къчи къ детънареа пшчеѣ отрікаѣ сомплѣ зпѣ шерпе дпфрікошатѣ, кареле, дака пѣ ар фѣ мѣросѣтѣ прафълѣ че авеамѣ дп чеаа лалтѣ цеавѣ, пегрешѣтѣ къ мѣ-арѣ фѣ трасѣ о лѣмѣ прѣнтре нѣчоре каре пѣ мѣ-арѣ фѣ венѣтѣ ла сокотѣлѣ. Къ ажъторълѣ лѣ Дѣтнезеѣ дпсѣ скъпаѣ де шарпе шѣ рѣтѣсеѣ къ бекаѣлѣ, кареле не ослѣтѣ къ зпѣ остроѣцѣ, саѣ към зѣкѣ фраѣѣ мѣнтенѣ остропелѣ, мѣзпатѣ.

Лѣкзѣторѣ не спънеаѣ къ прѣтѣвѣра даѣ фокѣ стѣхлѣлѣ кѣтѣ рѣтѣне петѣатѣ, петрѣ ка песте варѣ съ крѣскѣ алтѣлѣ поѣ. Атѣпчаа тѣте фѣарѣле оѣлватѣче каре лѣкзѣскѣ аѣче, сѣнт сѣлѣте съ емѣгрезе. Лѣпѣ, вѣлпѣ шѣ тѣрте де порѣѣ оѣлватѣчѣ, есѣ зрѣндѣ шѣ сѣѣрѣндѣ дѣн кълѣк-шѣрѣле лорѣ шѣ кавѣтѣ скъпаре ла къмпѣе. Оа-менѣ дпѣртѣаѣ къ вѣшче, къ топѣрѣ шѣ къ склѣде се аѣпѣ ла тарѣпѣ шѣ факѣ вѣпатѣрѣ мѣзпатѣ. Се дпѣжѣмѣлѣ дпсѣ адеcea къ порѣѣ дп фѣрѣа лорѣ факѣ шѣ еѣ вѣкѣтѣе оме-пештѣ.

Сосѣреа ла Леова. Нѣ амѣ спѣоѣ нѣмѣкъ десѣре Котѣ-Морѣ, де знде се дпчѣне повѣлѣ хотарѣ трасѣ прѣн Бесараѣа, фѣндѣкъ де аколо шѣ пѣлѣ ла Лѣзшенѣ, дѣпѣ към ам вѣ-зѣтѣ локълѣ де не мовѣла Рѣбѣеѣ, пѣ есте де кѣтѣ зпѣ дрѣмѣ петѣдѣ шѣ о дѣстанѣ къ де о брѣ.

Дѣла Котѣ-Морѣ пѣлѣ ла Леова се потѣ сокотѣ ка шѣсе брѣ вѣнѣшѣре. Кълѣторѣа дп-трѣ адеѣврѣ е монотонѣ, къчѣ сателе сѣнт де-пѣртѣте зпѣлѣ де алтѣлѣ, шѣ камѣ мѣросѣ а пѣсѣгѣтѣте. Знде шѣ знде се вѣдѣ локѣрѣ кълѣ-тѣватѣ. Дрѣмѣцѣлѣ пѣте дескълека орѣ зндеѣ плаче, фѣрѣ грѣжѣ а фѣ дпѣрѣватѣ саѣ апѣкатѣ ла платѣ петрѣ еарѣа каре ар мѣтѣвѣ-о воѣ саѣ каѣ сеѣ; фѣрѣчѣре неазѣтѣ прѣн Молдова поѣстрѣ.

Монотонѣа кълѣторѣеѣ не фѣчеа съ дорѣмѣ а ажѣнѣе маѣ кърѣндѣ ла Леова. Сператѣ съ

vedemѣ зпѣ орашѣ дпѣтемеѣатѣ: съ аѣлѣмѣ зпѣ отелѣ къ о къмѣтрѣцѣ кърѣцѣкъ шѣ къ о тасѣ вѣнѣшѣрѣ, къчѣ, че е дрѣпѣлѣ, сѣмѣѣамѣ невоѣ шѣ де рѣпаосѣ шѣ де тѣнкаре. Дар дѣпѣ лѣк-сѣзнѣле че фѣчеамѣ, лѣкрѣлѣ пѣ се немерѣ ток-маѣ аша. Дакѣ дпѣнтѣ де а дпѣтра дплѣзпѣтрѣ, пѣ неар фѣ спѣоѣ зпѣ трѣкѣторѣ къ: аколо есте Леова! амѣ фѣ сокотѣтѣ къ трѣчетѣ прѣн зпѣ сатѣ шѣ амѣ фѣ мерѣ маѣ департе ка съ кълѣ-тѣмѣ Леова.

Аѣа аѣларѣмѣ о мѣсѣравѣлѣ кърѣчѣмѣ дп-трѣдѣнѣтѣ де зпѣ мѣскалѣ къ о барѣ къ де тѣркѣ; дар нѣчѣ одаѣе конѣортѣвѣлѣ нѣчѣ локантѣ прѣкъм дорѣамѣ.

Не мѣлѣтѣмѣрѣмѣ къ се аѣлѣ зпѣ шопронѣ каре съ адѣпостѣскѣ каѣ поштрѣ че ераѣ маѣ обосѣдѣ де кѣтѣ поѣ.

Десѣре аспектѣлѣ тѣргѣлѣ пѣте чѣнева сѣшѣ факѣ о ѣдео дакъ аѣ трѣкѣтѣ не ла По-дѣлѣ Елоаеѣ; къ деосѣѣре къ сѣнт кътеѣа зѣдѣрѣ пѣлѣче, атѣпанѣе аѣе госпѣдѣрѣеѣ мѣлѣтѣре рѣ-сештѣ, каре се рѣнѣзѣ неѣѣндѣ окъпате де нѣменѣ.

Аѣванѣаѣлѣ спѣчѣалѣ аѣ ачѣстѣѣ тѣргѣ есте къ тѣте лѣкзѣнѣцеле сѣнт копѣрѣте къ стѣхѣ, дп кѣтѣ, де се ва аѣрѣнде зна дпѣтрѣзпѣ капѣтѣ, пѣте съ арѣтѣ тѣте шѣ атѣнѣ се ворѣ дпѣѣнда помпе, помѣѣерѣ шѣ касе копѣрѣте къ оале саѣ фѣрѣ. —

Дѣпѣпеле маѣ тѣте сѣнт окъпате де еврѣеѣ, карѣ дѣпѣ чѣсѣзнеа терѣторѣлѣ дѣн Бесараѣа, аѣ дпѣндатѣ тѣргѣрѣе де не аколо, фѣндѣ-ле преа стрѣжѣтѣ дѣнкѣче де Прѣтѣ.

Орѣшѣлѣлѣ ачѣста есте не прѣпѣрѣтѣтеа Мѣрѣеѣ Сале Домнѣлѣ Грѣгорѣ Гѣка. Акѣм де одатѣ еѣ пѣ арѣ нѣчѣ о дпѣоешпѣтѣте, къ тѣте къ дѣпѣ лѣфѣ че арѣ полѣцѣмаѣстрѣлѣ де аколо, чѣнеѣа ар сокотѣ къ есте тѣре жокѣ де ко-мерѣдѣ. Дп адеѣврѣ пѣлѣ кѣтѣ тѣлѣлѣ стѣпѣгѣ аѣлѣ Прѣтѣлѣеѣ ера рѣсѣскѣ, аѣчѣ ера о скѣлѣ се-къндарѣ: ера зпѣ ашеѣзѣмѣнтѣ де трѣкѣторѣе,

карапінъ, вѣтї, контрабандъ шчл., каре аствїзї пѣ маї сѣнт.

Вїсторїалѣ дпсѣ аре оз фїе фаворїторїѣ пентрѣ тѣргшорѣлѣ ачеста. Аїче есте мїжло-кѣлѣ цїпѣтѣлї Кахѣлѣ. Кѣндѣ се ворѣ регѣла лѣкрѣрїле дп цѣрѣ, решедїнда цїпѣталѣ дела Кахѣлѣ треѣзе съ се стрѣмѣте аїче. Асемїнеа стрѣмѣтарѣ пѣ ар квота де кѣтѣ орекаре їнте-ресе прївате; еар келѣїолѣ статѣлї п'ар адѣче пїчїдекѣм, кѣчї зїдїрї пѣлїаїче, пентрѣ треѣзїнцеле їнстанцелорѣ адїнїстратїве, сѣнтѣ де ажѣнѣшї с'ар пѣтеа зтїлїса дпкѣ сїре орекаре еко-номїе пентрѣ вїстїерїа цѣреї. Дндемѣнареа комѣнѣ ар фї маре: амплїацїї гѣбернѣлї мѣлѣтѣ маї зшорѣ ар пѣтеа адїнїстра цїпѣтѣлѣ, шї лѣкѣїторїї п'ар аѣеа съ факѣ кале кѣте де шепте постѣ ка оз ажѣнѣгѣ ла їнстанцеле де каре аѣ неѣе.

Постеле сѣтештї. Пентрѣ калеа де ла Леѣва ла Кахѣлѣ лѣарѣмѣ постѣ, ка съ пѣтешѣ терѣе маї репедѣ, кѣчї пої дптрѣ аде-ѣврѣ, дѣпѣ дппрецїзрѣрїле че не окѣпаѣ, пѣ пѣтеамѣ фаче де кѣтѣ о кѣлѣторїе репедѣ шї хотѣрѣтѣ; адїкѣ о фѣгѣ пѣнѣ ла Ісмаїлѣ шї дндѣрѣтѣ.

Дар ва вої чїнеѣа пѣте съ дптреѣе ка сѣ штїе че фелѣ сѣнт постеле не аколо? дп аде-ѣврѣ дптреѣареа ачѣста шерїтѣ съ о факѣ чї-неѣа, фїндѣкѣ пѣнѣ акѣта, де шесе лѣнї треѣ. де кѣндѣ о'а лѣатѣ партеа ачѣстѣ мїкѣ а Бе-сарабїеї, гѣбернѣлѣ Молдѣѣї а гѣсїтѣ кѣ кале а лѣса аколо дп фїїнцѣ шї дп лѣкраре тоате ашеземїнтеле бѣне саѣ реле рѣтасе дела мѣскалї.

Рѣшїї аѣеаѣ зпѣ кѣрїосѣ оїстемѣ посталѣ дп Бесараѣа. Їнстїтѣїреа постелорѣ лорѣ аѣеа де скопѣ репедѣа комѣнїкѣзѣне дпн орїче пѣнтѣ дп тѣте пѣрцїле пентрѣ треѣїле гѣбернѣлї: ачѣста се шї дпцелѣе пентрѣ о маре пѣтере мїлїтарѣ ка Рѣсїа. Аша дарѣ, афарѣ де постеле офїцїале дптрецїнѣте де гѣбернѣ, фїекаре комѣнѣ

де сатѣ саѣ тѣргѣ ера дндаторѣтѣ а цїнеа зпѣ серѣїцѣ посталѣ пентрѣ треѣїле естраордїнаре а ле гѣбернѣлї. Ачѣстѣ сарчїнѣ ера маї зшорѣ саѣ маї греа, дѣпѣ мѣлїдїнеа локѣїторїлорѣ де прїп комѣне. Дп фїеѣе комѣнѣ есте кѣге зпѣ локѣїторѣ пѣмїтѣ поштарѣ, кѣрѣїа дп лѣтѣескѣ чеїлалцї локѣїторї (дела зпа пѣпѣ ла треї кар-ѣѣѣе де касѣ) пентрѣкаѣ съ цїе б саѣ маї мѣлцї каї гата де ѣеїлїкѣ. Мѣ серѣескѣ де термїнѣлѣ ѣеїлїкѣ, фїїндѣкѣ платѣ пѣ се да; дпн контра амплїацїї рѣшї, не ѣїецїї постарї дп гратїфїка (дѣпѣ спѣса лорѣ чеа паїѣѣ) кѣ пѣмїї не дѣпѣ канѣ шї кѣ сѣкїп-сїп.

Сїстемѣлѣ ачѣста де постѣ сѣѣсїстѣндѣ шї пѣнѣ аствїзї, фонкцїонарїї гѣбернѣлї, дп контра рѣндїзїелеї че се пѣзеште дп Молдѣѣа, профїтѣ дп ескѣрѣїзїїле лорѣ.

Ної де одатѣ сокотїрѣмѣ, дѣпѣ кѣм не се спѣѣесе дпн Леѣѣа, кѣ треѣѣеа съ лѣтїмѣ кѣте о рѣѣлѣ не постѣ пентрѣ патрѣ каї; дар кѣндѣ ѣзѣрѣмѣ не постарї кѣ сѣрѣтѣѣ moneda че ле дамѣ, атѣнчї дпцелесерѣмѣ кѣ еї де демѣлѣтѣ пѣ прїїмїсерѣ асемїнеа платѣ, шї маї не зрѣтѣ не лѣтѣрїрѣмѣ кѣ їсправнїчїї, офїцерїї де жан-дармї, чїновнїчїї, прїѣїторїї, цї деѣсѣїдїї дп-пїегацїї карї се пѣртѣ прїп цїпѣтѣ, зѣмїѣ фѣрѣ де платѣ.

Ачѣстї поштарї не се тѣпгїаїѣ кѣ де маре сарчїнѣ ле ѣїне поста, кѣчї де кѣнд о'аѣ дес-кїсѣ Прѣтѣлѣ, маї деѣѣ маї зѣмѣлѣ олачеле.

Сперѣмѣ, кѣ гѣбернѣлѣ дп кѣрѣндѣ ва ашеѣа постѣ регѣлатѣ шї ва рѣдїка де не сате ачѣстѣ грезтате каре, ка їнстїтѣцїїне гѣберна-менталѣ, есте шї ѣїцїѣѣѣ дп сїне; кѣчї прекѣм пої, фѣрѣ се штїмѣ, амѣ профїтатѣ де постѣ (дрептѣ не каре дп Рѣсїа дпѣ аѣеа пѣзмаї гѣ-бернѣлѣ), асемѣнеа потѣ съ профїте шї адцїї; шї абѣзѣлѣ, кѣ кѣтѣ с'ар репедї, кѣ атѣтѣ пентрѣ локѣїторї сарчїна пѣте съ фїѣ маї греа.

(Ѣа зрѣма.)

днѣдшѣзъ ла капъталъ ан. 1857 о кѣтме де
кѣрци де 2218 онъри дн 4077 томѣ шѣ 1146
де фѣсчѣоре саѣ ла знѣ докѣ: знѣ нѣмѣрѣ то-
талъ де 5223 де кѣрци, дѣнтрѣ каре се цѣнѣ
251 де онъри дн 283 де томѣ шѣ 97 де фѣс-
чѣоре ескѣсивѣ де литератѣра ромѣнѣскѣ.

Дѣнтрѣ дѣрѣиторѣи анълѣи ачестѣвѣа трѣвѣе оѣ
се нѣмѣскѣ дѣнаѣнте де тоѣ: академѣа ч р. а
шѣтѣнделорѣ дѣн Виѣна; дѣнпъ ачѣеа Днѣи: Але-
сандѣрѣ кав. де Хѣрѣмѣсакѣ, Др. кав. де Коѣстин,
Отто вароне де Петѣрино, Михѣилѣ кав. де Зоѣа,
Алесандѣрѣ вароне де Мѣстаѣа, В. де Алесандѣри,
Др. Адолф Фѣкер, Др. Франчѣскѣ Хѣрѣвѣх, Рек-
торѣ Блажевичѣ шѣ М. Бѣрѣшѣ. Аѣче се фоло-
сѣште комѣтетѣлѣ адмѣниотѣратѣвѣ кѣ плѣчѣре де
окаѣзѣнеа, де а рѣспѣка дѣн пѣвѣлкѣ тѣтѣрорѣ
ачѣсторѣ нѣмѣци мѣлѣдѣнѣреа чѣа маѣ сѣнчѣрѣ
пѣнтрѣ спѣрѣжѣнѣреа чѣа мѣрѣнѣмѣсѣ шѣ спорѣреа
проспѣрѣтѣнѣлѣ бѣблѣотѣчѣеѣ.

(Ва зѣма.)

B I a s i u l u

De Caraba.

1856.

Léganule de sciintia,
Si de sentiuri nationale,
Blasiule! Tu locuintia
Geniului ginteii sale:

Noului Metropolitu!

Cine e, se scia spune:

Ce esti acestei natiiune?

Funte? ori asilu menitu? . . .

Ca si stele, luna, sore,
Cari din resaritu apuca, —
Incarcate de splendore,
Diorile se ni le-aduca,

Estu modu si baietii tei:

Au purcesu priu romanime,

Spirtulu de simtiuri sublime,

Se'lu desmorte 'n fratii sei.

Léganule de sciintia,
Si de sentiuri nationale,
Blasiule! Tu locuintia
Geniului ginteii sale,

Noului Metropolitu!

Tu ne-ai renăscutu pe lume,

Pentru noi e alu teu nume:

„Natiunalulu resaritu.“ —

Si in faci'a suavei lune,
Pe cararea ei senina,
Ventulu noptei inca pune
Nori, si-o 'mpedeca 'n lumina.

Estu modu si baietii tei:

Si-au avutu pe aloru cale,

Latiurile infernale,

Puse, chiar de fratii sei! —

Ci candu sant'a nóstra inca,

Sfasiata 'n agonia,

Mai era se se infranga:

Nobil'a ta barbatia,

Numai chiaru o a scutitu.

Sub a ta Hierarchia, —

Se ti-'nflora in vecia! —

E romanulu fericitu.

Léganule de sciintia,
Si de sentiuri nationale,
Blasiule! Tu locuintia
Geniului ginteii sale,

Noului Metropolitu!

Tu ai fostu cestei natiiune:

Funtele apelu ru bune.

Dieu asilu ni te-a menitu.

Ci d'acum: profetu sii dara,
Blasiule! — apoi ne spune:
Ca precum o de-una óra

Ti-au emeritatu cunune, —

Confrangundu ori ce necadiu, —

Fii tei de mai in ante:

Chiaru asia va se ne 'ncante . . .

Laud'a celoru de adi. —?